

Kevin Ayers produceert Starvin Marvin maar is zelf „over the hill“

„Plots beseft je dat je niets meer te vertellen hebt“

GENT — Weinig Belgische muzikanten kunnen er zich op beroepen een producer als Kevin Ayers onder de arm te hebben. In Vlaanderen loopt er tegenwoordig éénje rond: Starvin Marvin, geboren als Marvin Siau, getogen in turbulente omstandigheden en tegenwoordig trotse bezitter van „Starvin Marvin and the paranoid androids“, een mini-elpee met zes melodische popsongs, gecreëerd met Ayers aan de knoppen. De merkwaardige meester zakte naar Gent af om zijn al even merkwaardige beschermeling voor te stellen. We waren erbij.

„Problemen“ gehad, „jong“ vertelt een speesty Marvin „wel altijd met muziek bezig geweest, o.a. met de groep Trampoline, maar de boel is steeds een beetje uit de hand gelopen, nogal duistere zaken. Nu heb ik de zaken onder controle, al ging het met de mini-elpee ook bijna mis.“

„Hoe Kevin Ayers erbij komt? Simpel, ik leerde hem een paar jaar geleden

op T.V. kennen en dat klikte. Hij heeft me dan uitgenodigd om hem te bezoeken in Majorca, waar al hij gevulde tijd leeft en zo zijn we vrienden geworden. Van het één komt het ander, toen ik de songs klaar had, moest ik een producer hebben, ik heb het hem gevraagd en hij heeft toegezegd.

„Een groot geluk bleek achteraf want op het allerlaatste moment kreeg ik maar vier dagen studio en zag het gewoon niet meer zitten. De kalmitte en de professionaliteit van Kevin hebben me er bovenop gebracht, hij heeft gewoon de boel gered. Met uiteindelijk nog een deftig resultaat.“

Droog

Kevin Ayers als barmhartige Samaritaan maar zelf blijkbaar op een laag pijpje draaiend. Volgens

Marvin is het de schuld van Ayers' platenfirma dat zijn laatste elpees aan iedereen zijn voorbij gegaan maar dat hij nu terug vol-energie zit om dingen te doen, er was zelfs sprake van plannen met Mike Oldfield. Ayers zelf lijkt minder optimistisch te zijn, het ziet er naar uit dat hij zijn muziek aan de palmbomen heeft gehangen.

Ayers: „Kijk, ik hou niet meer van werken dan gelijk wie. Maar palmbomen in ruil voor muziek? Is waer dat ik geen koude kan verdragen maar je moet weten, ik heb een hoop elpees (12) gemaakt en massa's songs geschreven. Op een bepaald moment voel je gewoon dat je niets meer hebt te vertellen, dat je oud wordt.“

„Je muziek was naar het einde toe ook sterk veranderd.“

„Ja, ze werd meer en

meer elektronisch, volledi anders. Maar dat was niet de belangrijkste reden om te stoppen, het was nog steeds muziek, zie je. Maar er komt een tijd dat je droog loopt en misschien is dat wel voor altijd.“

„Ik kan me voorstellen dat je dat creatieve proces erg mist.“

„Wel, ik mis de akte en zelfs, nogal erg. De hele beweging van het optreden en het bezig zijn. Ik heb ongeveer vier jaar geen bal uitgegoken en dat is hoegenaam niet goed voor me. Zeer slecht zelfs, denk ik.“

„Maar je hebt het zelf gezocht, je bent op de loop gegaan naar een zonnovergoten strand.“

„Ik weet niet echt of het op de loop gaan was. Alleen, ik hou hoegenaam niet van steden maar het

probleem is dat je precies in steden de nodige inspiratie opdoet. Waar je woon, is er niets, het is een klein dorpje in de bergen waar je je leven wegdroomt.“

Voertig

„Je kan er ook langzaam geh worden.“

„Ja, dat zou ook wel eens kunnen, of gewoon ziek. Maar zie je, ik probeer terug een heel klein beetje te schrijven, heel traag want de momenten van inspiratie zijn zeer zeldzaam. Ijs daarom dat een tripje naar België me waarschijnlijk deugd doet, nu zie ik eens wat er buiten aan het gebeuren is. Je kan je echt niet voorstellen hoe ik woon, je bent er totaal afgesloten, je behoort niet meer tot de wereld. Het is een kleine gemeenschap van schilders, schrijvers en muzikanten of allemaal verbergen ze zich daar.“

„In het begin ging het er nog akterf toe, iedereen was goed bezig maar dat kwam omdat we toen natuurlijk een stuk jonger waren. Nu zijn we allemaal rond de veertig, ik ben „over the hill“, begrijp je. Je kan van mensen zo als mij niet meer verwachten dat we ons gedragen zoals vroeger.“

„Was het vervolg van de „afdeling“ moet worden weet ik ook niet, maar opwindend zal het alleszins niet zijn.“

„Eén ding kan verlichtend worden, je redt je niet wat je hebt gedaan. Ben je dat?“

„Ach ja, ik ben wel tevreden. Als ik terugkijk op mijn voortbringselen, weet ik dat die heel moeilijk te kategoriseren waren. Het ging uiteindelijk om vrij experimentie muziek op één elpee waren soms zes verschillende stijlen verenigd. De platenfirma's hadden het dus moeilijk om mijn platen te verkopen, het zijn er niet heel veel geweest. Maar ik hield van die dingen dus kon ik er niets aan veranderen. Ik heb dan ook geen spijt.“

„Een ruimer probleem. Heb je nooit het gevoel, achteraf dan, dat het ruilen van je leven met deuntjes nogal eng is?“

„Een mens kan het er slechter vanaf brengen. Dat gevoel heb ik niet, ik heb het nooit als een tijdverspilling beschouwd. Waar ik wel spijt van heb is dat ik nooit heb geleerd echt goed gitaar te spelen, zodat ik nooit als sessiemuzikant kon of zal kunnen werken. Ik speelde gewoon net genoeg om mijn eigen songs te brengen. Wat misschien wel eng is, is het feit dat ik, na 20 jaar in de popbusiness te hebben gezeten, er bijna toe ben verplicht om ermee door te gaan. Ik heb ook geen pensioen of weet ik veel wat voor beveling.“

Terapie

„Zit je er financieel dan zo slecht bij?“

„Ja zeker. Een eigen huis heb ik, ja, maar dat is het zowat. Gelukkig kan ik waar ik woon erg goedkoop leven, anders zag het er slecht uit.“

„Zit je nog wel eens muzikanten van jouw generatie?“

„Als ik eens in Londen of New York ben maar daar kom ik dus niet veel, ik kan het me niet permitteren.“

„Als je zo ziec, heb je

dan nog iets aan elkaar te vertellen?

Kevin Ayers (links) en Starvin Marvin, een jonge Belg met een legende uit de rock 'n' roll die niet meer goed weet wat zijn leven aan te vangen. (foto Peter Lorrel)

„Dat is maar flauwtjes. Zie je de mensen van mijn leeftijd en ikzelf waren het meest actief in de sixties en dat is lang geleden. Ik vraag me wel eens af wat al die mensen nu uitspoken, maar ik denk dat ze gewoon met dezelfde problemen als ik zitten, onder worden en niet heel goed meer weten wat met je leven aan te vangen.“

„Daar moet nog eens een therapie-groep voor oude muzikanten uit groeien!“

„Ja, geestig, een hulp-groep voor ex-sixties-rock 'n' rollers. Maar ik kan nu al tegen mezelf zeggen: gelukkig dat je geen huis moet huren, ergens zonder problemen wonen, dat is al iets. Alleszins beter dan in een huurkotje ergens in een onnozel Engels dorp. Het enige probleem is dat ik niet kan werken waar ik nu zit.“

„Heeft die revolteren-de houding van die sixties eigenlijk iets uitgehaald volgens jou?“

„Wel, het was een tof gevecht, ik heb nog nooit zoveel jonge mensen samen zien strijden om de wereld te veranderen. Maar, we hebben de veldslachten. Het zal trouwens nooit meer gebeuren om de eenvoudige reden dat er nooit meer zoveel jongelui op het zelfde moment samen zullen zijn. Je moet weten dat de oorlog er voor iets tussen zat, na een periode was iedereen plots twintig jaar. Maar ook de mentaliteit is veranderd, de kids' trekken zich niets aan van wat er gebeurt, ze willen zich gewoon amuseren.“

„Er is bent ook de kracht kwijt om je kwaad te maken.“

„Ach ja, na zoveel gelezen en gezien te hebben, beseft ik dat ik toch niks meer kan doen. De structuur van de wereld is erg strak, het is als één groot Rusland. Controle door heel weinig mensen met heel veel geld. En daar hoor ik niet bij.“ (GB)

KAAITHEATER 85